

směru jsou jen domněnkami, které postrádají veškerého věcného podkladu. Vždyť právě okolnost, že žalující společnost svou pohledávku za Eduardem A-em ani nepřihlásila k vyrovnacímu řízení a že tudíž svým hlasem nepůsobila k uskutečnění vyrovnání ve prospěch dlužné pozůstalosti, spíše by svědčila opaku, že totiž ujednání ze dne 11. září 1929 nebylo uzavřeno z podnětu zamýšleného vyrovnacího řízení nebo v souvislosti s ním. Nelze však sdíletí závěr, který odvolací soud učinil z toho svého úsudku v tom směru, že může žalovaná proti ujednání ze dne 11. září 1929 činiti námitky a použití vyrovnání uzavřeného mezi pozůstalostí Eduarda A-a a jejími věřiteli, potvrzeného vyrovnacím soudem, jako obrany proti požadavku žalobkynině na plné uspokojení žalobní pohledávky. I když nelze popřít, že vyrovnání uzavřela žalovaná jako dědička Eduarda A-a, přihlásivši se již 9. září 1929 k jeho pozůstalosti ze zákona s dobrodiním inventáře, nelze přehlédnouti, že ujednání ze dne 11. září 1929 učinila vlastním jménem, a nikoli jménem a v zastoupení pozůstalosti Eduarda A-a. Tvrdí-li žalovaná v dovolací odpovědi opak, jest poukázati k tomu, že nerozhoduje, co při uzavírání smlouvy myslila, nýbrž jakým způsobem svou vůli projevila, a tu právě projev její v ujednání »veškeré závazky (proti žalobkyni) sama vyrovnám« nasvědčuje podstoupení vlastního osobního závazku, nikoli podstoupení závazku jménem a v zastoupení pozůstalosti. Převzala-li tedy žalovaná, jak zjistil první soud, všechny závazky pozůstalosti Eduarda A-a proti žalobkyni (§ 1406 druhý odstavec obč. zák.), příslušejí jí zajisté podle § 1407 prvý odstavec druhá věta obč. zák. všechny obrany, které pozůstalostí A-ově proti věřitelce z onoho právního poměru příslušely, avšak jen ony obrany, které pozůstalostí příslušely v době ujednání o převzetí dluhu, tedy v den 11. září 1929. Nemůže tedy použití proti žalobkyni obran pozdějších, které jí jako dědičce vznikly vyrovnáním z 12. prosince 1929 uzavřeným mezi pozůstalostí A-ovou a ostatními věřiteli, neboť toto později uzavřené a soudem schválené vyrovnání netýče se pohledávky žalobkyně, která jí přísluší proti žalované osobně z onoho ujednání ze dne 11. září 1929. Neposoudil proto odvolací soud v tom směru věc správně po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Důsledkem toho jest, že úmluvu ze dne 11. září 1929 nelze pokládati za nicotnou podle § 47 vyr. řádu z r. 1914, jak mylně za to měl první soud, a dále, že proti pohledávce žalující společnosti, vyplývající z úmluvy proti žalované, nepřisluší žalované obrana, že jest povinna platiti jen 41% kvotu pohledávky té vzhledem k vyrovnání uzavřenému a soudně pravoplatně schválenému o pozůstalostním jmění po Eduardu A-ovi. Následkem toho jest však žalobní nárok v plné výši co do kapitálu odůvodněn i bylo jej přisouditi.

Čís. 12277.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Poskytování premií ve formě různého zboží proti odvedení určitého počtu odběrných kuponů bez započítání do prodejní ceny nepřičí se dobrým mravům soutěže. Lhostejno, že premie jsou poskytovány ve zboží, s nímž prodávatel neobchoduje.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1933, Rv I 1667/31.)

Jednota obchodních gremií v Čechách domáhala se na firmě Berson-Kaučuk, by bylo uznáno právem, že žalovaná firma Berson-Kaučuk jest povinna zdržeti se rozesílání a rozšiřování premiových alb s nadpisem »Berson Palma«, premiové album se slibem poskytování premiových předmětů potřeby i luxusních, v albech vyobrazených, zdarma jen za to, že její odběratelé budou doporučovati podpatky Berson a Palma proti tomu, že žalované straně zašlou určitý počet premiových kuponů, resp. jich dvanáctin ke každému páru gumových podpatků Berson a Palma připojených. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: Žalovaná firma rozesílala hromadně svým odběratelům, obchodníkům s kožemi, premiová alba, na jichž první straně bylo toto vyzvání: Vážený pane! V listopadu m. r. jsme rozeslali Vám, jakož i všem Vaším kolegům oběžník se 7 otázkami. Tato akce měla plný úspěch. Četným odpovědím Vašich kolegů děkujeme za popud k naší premiové akci. Použili jsme této příležitosti a dovolujeme si Vám předati přiložené album s podmínkami naší premiové akce. Chceme Vás tím povzbudit, abyste ještě více zpracovával podpatků Berson a Palma, tak aby Vaše ručně pracovaná obuv a opravy odpovídaly nejmodernějším požadavkům zákazníků. Žádná obuv nemá opustiti Vaši dílnu bez gumových podpatků Berson nebo Palma. Naše rozsáhlá reklama pečuje o to, aby byli získáváni stále noví a noví zákazníci, kteří žádají gumové podpatky Berson nebo Palma a jest jistě Vaší snahou obecenstvu v jeho přání vyhověti. Premiové předměty, které Vám poskytujeme podle uvedených podmínek, způsobí Vám, Vaší choti a dětem velkou radost. Aniz byste se k něčemu zavázal, dostanete zdarma předměty potřebné i luxusní pouze za to, že budete doporučovati dobré gumové podpatky Berson a Palma. Rádi předáváme Vám toto premiové album, sbírejte pilně a čím více zpracujete gumových podpatků Berson a Palma, tím větší užitek Vám to přinese a kromě toho budete míti radost z pěkných předmětů, jež obdržíte. Poroučíme se Vám v plné účtě: Berson-Kaučuk, společnost s r. o.

Na druhé straně premiového alba vytištěny byly tyto: Podmínky premiové akce Berson Palma, platné pro Čs. republiku. 1. Od svého dodavatele obdržíte ke každému páru gumových podpatků Berson nebo Palma dvanáctinu premiového kuponu. Při koupi jednoho tuctu párů dostanete celý premiový kupon. Tyto se nalepí na předtištěné listy tohoto alba a můžete, nevystačí-li Vám tyto, lepití premiové známky také na obyčejný jiný list ve velikosti předtištěného. Můžete však také žádati další předtištěné listy u svého dodavatele. 2. Vybraný předmět zašle se vyplaceně co nejrychleji, nejdéle do čtyř týdnů po odeslání premiových kuponů na naši adresu. Příplatky v hotovosti za scházející premiové kupony nejsou přípustné, rovněž tak není dovoleno vyměňovati zaslané předměty, není-li k tomu oprávněného důvodu. 3. Vyhražujeme si právo odeslati zvolený předmět s případnou malou změnou, než jak jest vyobrazen. 4. Kdyby nebylo možno z nepředvídaných důvodů zaslati vybraný předmět, zaručujeme se v každém případě, že Vám zašleme za premiové kupony jiný náhradní

předmět téže skupiny. 5. Premiové kupony mají býti odeslány vyplaceně na adresu: Premiové oddělení firmy Berson-Kaučuk, společnost s r. o. Každý list má býti opatřen přesnou adresou odesílatele (ulice a číslo domu). Kromě toho jest třeba uvést na zvláštním listě celkový počet přiložených kuponů podle vzoru uvedeného na poslední stránce. V plné účtě Premiové oddělení fy Berson Kaučuk, společnost s r. o. Na dalších stranách premiového alba jsou pak ve skupinách A), B), C), D), E), F), G), H) vyjmenovány a vyobrazeny různé předměty denní potřeby i předměty luxusní, které si sběratel kuponů může vybrati, předloží-li ve skupině:

A. od	30	tuctů párů	30	celých premiových kuponů, t. j.	360	dílků,
B. »	75	»	75	»	900	»
C. »	100	»	100	»	1200	»
D. »	150	»	150	»	1800	»
E. »	200	»	200	»	2400	»
F. »	300	»	300	»	3600	»
G. »	500	»	500	»	6000	»
H. »	1000	»	1000	»	12000	»

Ze skutkového přednesu stran vyplývá, že o skutkovou povahu lavinového obchodu po rozumu § 43 zákona proti nekalé soutěži v souzeném případě běžeti nemůže, nýbrž že jde o t. zv. jednání premiové. Zákonem proti nekalé soutěži v § 44 byla zakázána taková jednání premiová, t. j. taková opatření k poškození soutěžitelů způsobilá, při nichž se má kupiteli zboží neb odběrateli nějakého výkonu dostati zvláštní odměny (premie) závislé výhradně na výsledku slosování nebo na jinaké náhodě. Zákonem proti nekalé soutěži [§ 53 odst. (1)] zrušen byl dosud platný zákon ze dne 12. prosince 1923 čís. 3 sb. z. a n. z roku 1924 o zákazu premiových obchodů s předměty denní potřeby a stal se zákon ten podle motivů zákona (vládní návrh, tisk poslanecké sněmovny N. S. R. Č. 1926 č. 255) vzhledem k ustanovení § 44 zákona proti nekalé soutěži bezpředmětným. Jest proto přípustnost premiových jednání posuzovati jen s hlediska § 44, pokud se týče § 1 zákona proti nekalé soutěži (viz Skála, Nekalá soutěž str. 229, týž Das Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb str. 142). V tomto směru použití ustanovení § 44 v souzeném případě nedopadá, poněvadž premiových předmětů žalovanou stranou nabízených má se dostati každému zákazníkovi bez výjimky, splní-li žádané podmínky, a není jich poskytnutí závislé na náhodě nebo dokonce na výsledku slosování. Jest proto uvažovati, zda není pozaštatvené závadné jednání s hlediska § 1 cit. zákona. V tomto směru má soud za to, že zažalované jednání není v rozporu s dobrými mravy soutěže ve styku hospodářském. Není pochyby, že užívá se postupu žalované straně vytýkaného žalovaným k účelům reklamním. Reklamy moderní hospodářský život za dnešního jeho vývinu naprosto postrádati nemůže. V každé reklamě spočívá moment upozorňování na zboží neb na výkony soutěžitelovy způsobem více méně nápadným. Tento moment atraktivnosti nemůže o sobě býti závadným. Callmann považuje za nepřípustnou reklamu jen, když obecenstvo považuje nákup zboží za věc vedlejší a dosažení přídatku neb premie za hlavní účel kupujícího

(Der unlautere Wettbewerb str. 136). Závadným by mohlo býti jen lákání zákaznictva, které by v sobě chovalo prvek klamavosti nebo zá-
ludnosti. To však v souzeném případě říci nelze. Premií míněn jest dá-
rek určitě označený, pokud se týče v premiovém albu zpodobený, který
se při odběru určitého množství na základě odvedených premiových
kuponů zákazníkovi vydá. Žalující strana správně uvádí, že každý vý-
robce i obchodník má soutěžit jakostí svého zboží a solidností svého
postupu, nemůže mu však býti bráněno, by neužíval za účelem docílení
většího odbytu svého zboží i reklamy, po případě i nápadné a křiklavé
neb pro zákaznictvo vábivé a poutavé, pokud jen sliby zákaznictvo ne-
klame. Strana žalující ani netvrdí, že poskytování premiových dáreků
bylo žalovanou stranou u zákazníků zaúčtováno do ceny, a tu jen ta-
kové poskytování dáreků může býti uznáno za závadné, při němž se hod-
nota dáreků nezapočítává do prodejní ceny, takže zisk prodávajícího
bude o cenu přídatku menší (viz Skála str. 78). Slovo »zdarma«, uvá-
děné ve vyzvání otištěném v úvodu premiového alba (cirkulář ze dne
1. ledna 1929), nemůže míti v souzeném případě smysl a účel klamavého
předstírání, neboť jest řečený obrat posuzovati v jeho celkové spojitosti
s kontextem a tu odkazuje se hned v úvodu cirkuláře na podmínky pre-
miové akce, na jichž splnění je udělení premiového předmětu závislé,
takže každý čtenář ještě dříve, než se mu pak dále oznamuje, že dostane
dotyčné předměty zdarma pouze za to, že bude doporučovati dobré
gumové podpatky strany žalované, jest již upozorněn, že poskytnutí
předmětů těch jest vázáno na další otištěné a přesně uvedené podmínky
odběru určitého množství párů gumových podpatků. Okolnost uváděná
stranou žalující, že zákazník, t. j. v souzeném případě obuvník by musel
zpracovati 12.000 párů podpatků a přibíjeti tedy denně po 300 pracov-
ních dnů 40 párů podpatků a že se postupem v žalobě vyličeným vy-
konává žalovanou stranou nepřímý nátlak na zákazníky, by své nákupy
obstarávali u žalované strany tak dlouho, až dosáhnou nároku na pre-
mii, jest nezávažná, neboť zákazník může se přece především volně roz-
hodnouti, chce-li předmět z té které skupiny dáreků, tedy v první řadě
ze skupiny a), která klade nejmírnější podmínky odběrní, při kteréžto
skupině požaduje se odebrání jen 30 tuctů párů podpatků, které tudíž
obuvníkem v dohledné době mohou býti zpracovány. Ostatně může se
zákazník i volně rozhodnouti, že přes slibované premie nabízené pod-
patky nekoupí. Okolnost, že cena dáreků není v albu uvedena, nemůže
býti závadností premiové akce, o niž tu běží, na úkor. Jdeť přece vět-
šinou o předměty, jichž cena v běžném průměrném provedení i jakosti
je většinou obecnostva zajisté aspoň přibližně známa. V motivech zákona
(tisk čís. 255 při § 44 cit. zákona) se uvádí, že nelze na příklad při-
balení obrázků ke každému kusu určitého zboží pokládati za nekalou
soutěž a že rovněž nebylo by námitek, kdyby každému kupiteli neb od-
běrateli určitého výkonu byla slíbena zvláštní výhoda, mající ráz slevy
z účtované ceny (rabatt), ať se již sleva ta poskytne v penězích nebo
ve zboží. Že by zboží musilo býti téhož druhu, se kterým soutěžitel ob-
choduje, nelze z toho vyvoditi. Musí přece prodávati býti dáno na vůli,
jaký rabatt chce svému zákaznictvu poskytnouti, jen když zachová při

tom paritu proti všem svým odběratelům. Poskytování premií neb jakýchkoliv přídavek neb dárek nelze tedy uznati o sobě za závadné, pokud jím není odměna (premie) závislá výhradně na výsledku slosování nebo na jinaké náhodě, a pokud se cena dárek nezapočítává do ceny prodejní, což v souzeném případě vůbec žalující strana netvrdí. Nelze proto z důvodů shora uvedených uznati zvolený postup premiové kuponové akce, žalující stranou pozastavený, za závadný. Skála (soutěž a tvorba, ročník III. 1930 str. 131) uvádí také, že nejnovější směr národohospodářských praktiků nestaví se již tak příkře proti dárkům, uznávaje je za nutné zlo, bez něhož se nemůže zatím anebo pro nejbližší budoucnost obchod obejít, a poukazuje na uznanou autoritu v otázkách nekalé soutěže Dr. Rosenthala, který své příkře stanovisko k poskytování dárek v poslední době opustil a zaujal liberálnější stanovisko. Nelze proto vpáliti obchodu používajícímu jako reklamy akce kuponové stigma nesolidnosti a nereálnosti. Zákon o nekalé soutěži nechce odstraniti soutěž vůbec, nýbrž jen soutěž nekalou a má zákon ten nejen podle doslovu, nýbrž i vzhledem ke vzniku a účelu (srovnej zejména důvodovou zprávu) po výtce chrániti a podporovati volnou soutěž, která jest normálním stavem hospodářského života, nikoli jí překážeti. Právní řád volnou soutěž nejen trpí, nýbrž jí i přeje a chrání ji četnými předpisy. Činí tak v zájmu veřejnosti a hospodářského vývoje a blahobytu občanů, jimž jest ke prospěchu, když se jednotlivé hospodářské jednotky bez omezení vyvíjejí a uplatňují. Žádný podnikatel není povinen — ovšem v mezích dobrými mravy vytčených — bráti ohled na soutěž. Je oprávněn v těchto mezích vším způsobem pracovati ke zvelebení a povznesení svého podniku, bez ohledu k tomu, zda tím snad způsobí soutěžitelům újmu, neboť újma se v případě konstantní poptávky musí dostaviti, docílí-li jeden ze soutěžitelů většího odbytu pro své zboží (viz komentář Dr. Gellnera). Podotýká se, že výnos ministerstva pro zásobování lidu z 12. června 1924 čís. 6730/1310, jenž byl vydán k provedení zákona z 12. prosince 1923 čís. 3 sb. z. a n. z roku 1924 o zákazu premiových obchodů s předměty denní potřeby, výslovně prohlašuje, že k pojmu premiových obchodů nepatří poskytování takových výhod, jež se poskytují předem při odběru každého kusu téhož zboží, zejména, prodávají-li se jednotlivé kusy zboží, předloží-li zákazník určitý počet těchto známek (t. zv. soustava kuponová). Ústředna čsl. obchodních a živnostenských komor jest proto toho názoru, že všeobecný zákaz poskytování srážek nemůže schvalovati, a to jak z důvodů právních, tak i z důvodů hospodářských (časopis »Obchodní komora« ročník XI str. 70). Podobně i některé říšskoněmecké obchodní komory, na př. ve Frankfurtě, Norimberku, Bayreuthu a Saské Kamenici nevyslovují se zásadně proti poskytování srážek. Říšský soud německý v rozhodnutí (RGST 61, 58) uvádí, že obchodník, jenž si uspoří reklamní náklady a místo částky, která by na ně připadala při stanovení cen bez zvýšení obvyklé ceny, vydá bonu na přídávky nebo přenechá hlavní zboží za cenu sníženou o hodnotu přídávku, bonu, vzbuzuje zdání nejen zvláště příznivé nabídky, ale skutečně takovou nabídku činí. Jinde zase uvádí říšský soud, že se přídávky nepřičí zá-

konu o nekalé soutěži jen tehdy, když se kupiteli skutečně něco přidá. Pinner-Elster ve svém komentáři k zákonu o nekalé soutěži s tímto názorem souhlasí a uvádí k tomu, že říšský soud rozlišuje právem jasně mezi nabídkou skutečně zvláště příznivou a jen zdánlivě příznivou, a že nutno bezpodmínečně trvati na tom, že nabídka skutečně zvláště příznivá, není-li spojena s nepravdou, jsou-li tedy na příklad přídávky jen uspořeny reklamními výdaji a nejsou-li započteny v ceně, nemá nic společného s nekalou soutěží. Soud má za to, že v souzeném případě nelze považovati kuponový systém premiový žalovanou stranou používaný za soutěžitelsky závadný, tím méně, je-li správné tvrzení strany žalované, že s ní konkurující firmy, zejména její největší soutěžitel firma Box používá stejné metody reklamní a proti němu a jiným konkurentům žalované strany žalující stranou zakročeno nebylo. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Soud prvě stolice dospěl k závěru, že poskytování premií ve formě určitého počtu odběrných kuponů bez započtení do ceny prodejní, nelze pokládati za jednání přičící se dobrým mravům soutěže, poněvadž je druhem reklamy, která o sobě není ještě nekalou a která nechová v sobě prvek klamavosti neb záludnosti. Soud odvolací pokládá tento názor za správný a nemůže souhlasiti s vývody odvolání, které se snaží dokázati opak, hlavně poukazem k tomu, že žalovaná poskytuje premie v předmětech, s nimiž není oprávněna obchodovati, že neuvádí cenu těchto předmětů, že premie nejsou vlastně slevou, nýbrž darem, a to darem jen zdánlivým a kupitele klamajícím, protože ho zavazuje k většímu odběru a jest již v ceně zakalkulován, že obchodnictvo vidí zásadně v takových darech nekalou soutěž a že i obdoba s jinými zákony, na př. § 78 živ. řádu mluví proti jejich připouštění. Posléz zmíněný poukaz je nepřipadný, neboť zákaz vypláceti dělnictvu mzdu částečně ve zboží nesnese vůbec obdoby s premiemi zákaznictvu poskytovanými a, an sám zákonodárce v důvodové zprávě k § 44 zákona o nekalé soutěži výslovně poskytování takových premií, majících ráz slevy, označuje za bezzávadné, bez rozdílu, zda poskytuje se sleva v penězích či ve zboží, nemůže je ani obchodnictvo ani soud prohlašovati za nekalou soutěž a za soutěžitelsky nemravné. Okolnost, že premie poskytuje žalovaná ve zboží, s nímž sama neobchoduje, je nezávažnou, neboť může premie sama nakoupiti a svým zákazníkům darovati, aniž by v tom bylo lze spatřovati překročení její obchodní oprávněnosti. I okolnost, že neuvádí v albu cenu těchto premií, je o sobě bezvýznamná, pokud žalobkyně nemůže prokázati, že žalovaná poskytuje premie v předmětech bezcenných a že tím zákazníky klame a šidí. V tom, že nabízí je »zadarmo« za předložení výkazu o větším odběru, nelze ještě spatřovati klamání, jak soud prvě stolice zcela případně vysvětlil. Jest pravda, že zákon o nekalé soutěži vydán byl na ochranu soutěžitelů, ale jeho účelem jest právě jen ochrana proti nekalé soutěži, nikoli potlačení soutěže vůbec.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y:

Soudy nižších stolic posoudily věc po právní stránce úplně správně. Dovolatelka připouští, že tu nejde o případ podle § 44 zákona o nekalé soutěži. Nejde tu však ani o nekalou soutěž podle § 1 tohoto zákona, neboť i dovolací soud schvaluje právní názor soudů nižších stolic, že se pozastavené jednání žalované nepřičí dobrým mravům soutěže, a poukazuje se dovolatelka v tomto směru na příslušné důvody rozsudků nižších stolic, jež nebyly vyvráceny vývody dovolání. Dovolatelka připustila v žalobě, že by nebylo závadné, kdyby šlo o odměnu v penězích nebo ve zboží téhož druhu, jaké žalovaná sama prodává, a vidí závadnost jen v tom, že žalovaná přislubuje předměty, se kterými sama neobchoduje ani je nevyrábí a že neuvádí jejich cenu. Avšak ani v tomto jednání nelze spatřovati rozpor s dobrými mravy soutěže, jak již soudy nižších stolic správně vystihly.

Čís. 12278.

Ručení kavárníka (§ 1313 a) obč. zák.), ježto sklepnice vykázala hostu k sezení nebezpečné místo, takže host, zřítiv se, utrpěl úraz.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1933, Rv I 431/32.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném kavárníku náhrady škody, způsobené tím, že spadnuvši s převrácené židle v zahradě kavárny, utrpěla úraz, jenž měl v zápětí potrat. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c. N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Podle zjištění, z nichž jest při právním posouzení věci vycházeti, postavila sklepnice žalovaného kavárníka pro společnost, s níž žalobkyně do kavárny přišla, stoly a židle tak, že se židle, na kterou pak žalobkyně usedla, převrátila následkem toho, že, jsouc postavena na kanálovou mříž, neměla pevné opory. Ze zjištění toho plyne, že sklepnice žalovaného kavárníka vykázala žalobkyni k sezení nebezpečné místo a že tím škodnou událost zavinila. Za zavinění sklepnice ručí žalovaný kavárník podle § 1313 písm. a) obč. zák. Bylť ze smlouvy uzavřené se žalobkyní přijetím jejím do kavárny povinen postarati se jí o bezpečné místo k sezení. Ke splnění této povinnosti, prýstící ze smlouvy proti hostu — žalobkyni — použil žalovaný kavárník svého zřízence, sklepnice, a ručí za její zavinění při splnění smlouvy podle citovaného zákonného ustanovení jako za zavinění vlastní. Nižším soudům nelze proto důvodně vytýkati právní omyl, že uznaly na ručení žalovaného a že posoudily věc podle § 1313 písm. a) obč. zák.